

er det, det drejer sig om, og derfor synes jeg, at både hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe overdriver ikke så lidt, når de beskriver det totalitære, det forfærdelige i dette lovforslag.

Men jeg synes da, at begge ordførere skal have ros for, at de minder os om, hvad der er demokratiets grundvold, og at det er handlinger, vi skal have regler om og ikke meninger. I princippet er jeg da helt enig i det, jeg synes blot ikke, at dette lovforslag med sine få paragraffer inklusive reglen om chikanøs adfærd krænker det sunde, demokratiske princip, som vi er enige om.

Jeg synes egentlig, at hr. Jesper Langballe i stedet for at tage så meget på vej skulle have fremhævet det, der er blevet sagt af både fru Birthe Rønn Hornbech og mig selv og i øvrigt også af andre ordførere om, hvad dette center har til opgave.

Det er måske ikke helt tilfældigt, at vi siger det, for der kunne jo være nogle på centeret, som havde opfattet det anderledes. Derfor sætter vi en tyk streg under det, og det fremgår også af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg mener også, vil jeg sige til fru Sophie Hæstorp Andersen, at enhver lov jo i en eller anden forstand er adfærdsregulerende, ellers var den jo ikke nødvendig, og på den måde kan man selvfølgelig godt bruge ordet opdragelse.

Jeg må sige til hr. Jesper Langballe og hr. Søren Krarup, at jeg forstår det ikke, for mig er opdragelseslov noget andet. Jeg er f.eks. enig med hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe i, at hele dette spørgsmål om revselse af børn er opdragelseslov, for der er vi inden for privatsfæren, og det er jo netop undtaget i dette lovforslag.

Kl. 14.40

Jeg synes, det er kedeligt, at vi ikke kunne have en diskussion, hvor man tog udgangspunkt i det, vi siger, i stedet for i det, man nu pådutte os. Det blev netop anført, at det var mærkeligt, at det var integrationsministeren og mig, der forfægtede dette lovforslag, fordi man kender vores holdninger i forvejen. Så synes jeg, man skulle holde sig til de holdninger, man kender i forvejen. Det er også dem, som vi har givet udtryk for i dag.

Jeg synes, det bør være en selvfølge, at vi behandler alle lige. Den fordel, jeg ser ved formu-

leringen i dette lovforslag i modsætning til racismebestemmelsen, er jo, at her fremhæver vi ligesom i grundloven den enkelte, hvad enten den pågældende tilhører et mindretal eller et flertal.

Så har jeg jo altså noteret mig, at hr. Søren Krarup mener, at jeg i dag har talt mod bedre vidende, mod min samvittighed, og nu senest beskyldes jeg også for at være lidt af en stalinist i svøb.

Jeg må sige, at der har været en vis indblanding i mine holdninger i dag.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil gerne understrege, at når jeg ikke gjorde indsigelse, så er det selvfølgelig, fordi jeg ikke gik ud fra, at hr. Søren Krarup sidestillede fru Birthe Rønn Hornbech og fru Sophie Hæstorp Andersen med Stalin og Hitler. Det var ikke det, der lå i bemærkningerne, som jeg opfattede det.

Da jeg forlod Folketinget for snart to timer siden, var det præcis de samme argumenter, jeg hørte, som dem, jeg hører nu, jeg indrømmer i stadig mere veltalende form.

Var det muligt, at vi kunne komme til en snarlig afslutning?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om asylpolitik.

Af Anne-Marie Meldgaard (S) m.fl.
(Fremsat 11/12 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke forslagsstillerne for et konstruktivt oplæg til den enighed, som jeg håber vi kan finde om en række vigtige spørgsmål, der har at gøre med asyl og integration.

Regeringen er enig med forslagsstillerne om, at asylansøgere ikke må ende i passivitet og isolation. Det har vi også drøftet tidligere på dagen. Vi er enige om, at vi skal satse på en forbedret integration, og at vi skal satse på en velordnet tilbagevenden til hjemlandet for dem, der ikke skal have asyl. Vi er enige om, at ventetiden i asylcentre skal være så kort som muligt, og at den skal gå med konstruktiv beskæftigelse i stedet for ødelæggende lediggang. Vi er enige om, at asylsøgere skal have både ansvar og pligter, og at de, som varetager deres pligter, skal have en højere ydelse end dem, der ikke gør det.

Lovforslaget, som vi har drøftet, sikrer altså, at asylansøgere mødes med krav og forventninger, som er afstemt med den enkeltes evner og færdigheder. Det er den samme ånd, jeg ser gennemsyrligt forslagsstillernes beslutningsforslag.

Som det er fremgået tidligere, har vi en uenighed om adgangen til det danske arbejdsmarked. Jeg skal ikke gentage alle argumenterne. Jeg vil dog blot lige tilføje til de argumenter, der allerede har været anført, at det er jo et problem i forvejen, at mange arbejdsgivere bliver skuffede og nogle bliver sure, hvis de har ansat en flygtning, hvorefter vedkommende, fordi der bliver fred i hjemlandet, skal rejse hjem.

Det problem vil jo blive langt større, hvis de også skal til at ansætte nogle, hvor vi kan være sikre på, at der er 70 pct. chance for, at de skal rejse hjem. Det nævnte jeg ikke, da vi tidligere drøftede det. Jeg syntes lige, jeg ville tage det argument med. Men det er stort set også det eneste, regeringen ikke kan støtte i forslaget.

Kl. 14.45

Vi er enige i, at kommunerne i større udstrækning skal have mulighed for at drive asylcentre. Og vi er også enige i, at asylsøgebørn fra visse asylcentre skal kunne undervises i den lokale folkeskole. Jeg vil dog gerne understrege: Det skal kun ske, når man kan opnå enighed mellem asylcentret og det lokale skolevæsen og de pågældende skoler, deres inspektører og deres lærere.

Det er altså noget, der skal bygge på, at man går ind for det på den pågældende skole, og ikke bygge på en generel kommando til alle

asylcentre og alle skoler i nærheden af asylcentret om, at nu skal det foregå ved, at asylsøgebørn sendes ud i de almindelige skoler. Det skal ske dér, hvor man kan finde ud af det, og dér, hvor der er nogle lærere, som går ind for det, og nogle kommuner, som vil foretage sig det fornødne.

Hvad angår tolkebistand, har vi sat en undersøgelse i gang, som både skal sikre kvaliteten og også muligheden for at øge udbuddet af tolke. I den forbindelse skal vi også se på de eksempler på misbrug af tolke, der har været, så det er kort sagt under overvejelse.

Sagsbehandlingstiderne skal ned. Som jeg sagde for et par timer siden, så er der jo en begrundet forventning om, at fra marts måned i år kommer den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Udlændingestyrelsen ned på 90 dage. Og derefter kan den, efter hvad jeg har fået oplyst, ikke komme ret meget længere ned, fordi der er så mange oplysninger, der skal indhentes.

Hermed håber jeg, at jeg har givet en meget positiv velkomst til forslaget og et løfte om konstruktive drøftelser af de fire lovforslag, som vi lige har haft til behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi synes også, det er et glimrende oplæg til diskussion og ser frem til at diskutere punkterne i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Beslutningsforslaget er jo ikke så meget anderledes end det, der er vores politik. Om vi så er enige i punkterne vil vise sig. Der er jo nogle, vi på forhånd ved, vi ikke er enige i, og nogle, vi er enige i.

Men må det nu være mig tilladt, når jeg selv har været udlændingeordfører i 12-13 år, så lidt godmodigt at drille forslagsstillerne, for jeg har jo prøvet i en lang periode at blive kritiseret sønder og sammen af den tidligere statsminister, så jeg ikke kunne få ørenlyd for mine synspunkter. Og derfor har jeg da smilet lidt af nogle af elementerne.

Jeg kan f.eks. huske, at lige da bosnierne kom til Danmark, var der en skole, jeg tror, det var i Lyngby, der havde taget nogle af de bosniske børn i undervisning. Jeg blev spurgt om det i fjernsynet og kom til at sige, at det da var et sødt initiativ. Sikke en ballade jeg dengang fik med

integrationsminister Birte Weiss. Hun var rasende. Der var firkantede forbud, det var ulovligt! Og derfor hilser jeg da integrationsministerens løfte om at overveje større fleksibilitet meget velkommen.

Med hensyn til aktivering har vi jo diskuteret det. Vi er meget optaget af, at asylsøgerne ikke bare ligger på sofaen, som man en tid så det tidligere, men at de altså bliver aktiveret på centret.

Men bare dette at få dem aktiveret på centrene var nu en sag, som ikke var så let at komme igennem med i sin tid. Og det var såmænd ikke, fordi integrationsminister Birte Weiss ikke ville. Næh, det var såmænd, fordi fagbevægelsen ikke ville. Og jeg husker det sådan, at vi måtte hyde Birte Weiss for, at det virkelig lykkedes hende at komme igennem hos fagbevægelsen og få lov til de allermindste ting.

Og nu vil Socialdemokratiet minsandten have asylsøgerne ud på det almindelige arbejdsmarked fra første dag. Dertil vil jeg sige: Ærlig talt, skulle vi nu ikke forenes i, som integrationsministeren sagde tidligere, at koncentrere kommunernes kræfter om at få dem, der har opholdstilladelse, ud på arbejdsmarkedet først?

Og så vil jeg ærligt og redeligt stille et samvittigheds spørgsmål: Hvis nu Socialdemokratiet fik nogen ud på arbejdsmarkedet på asylsøgerstadiet, vil de så sværge på, at de ikke kritiserer ministeren, når han udsender dem, fordi de ikke har flygtningestatus?

Vil Socialdemokratiet garantere for, at de ikke i én eneste sag bruger arbejdet for en asylsøger som argument for at blande sig i den enkelte sag og holde på, at den pågældende skal blive her?

Kl. 14.50

Så må jeg sige, at det har rørt mig dybt, at man foreslår en kortere sagsbehandlingstid. Var det ikke under den forrige minister, at man afskedigede sagsbehandlere? Men vi må sige, at vi er komplet enige, og med den begrænsning, der nu er sket i tilstrømningen, forventer jeg også, at man får ryddet den gamle pukkel af vejen, så sagsbehandlingstiden for nye sager kan nedsættes. Men jeg synes, at det da er glimrende, at den nuværende opposition er blevet grebet af det klarsyn, som vi manglede under den tidligere regering.

Men som sagt: Der er flere elementer, vi meget gerne vil diskutere, og vi mener, at de naturligt hører hjemme under de to forslag, vi allerede har diskuteret. Så jeg ser frem til en konstruktiv diskussion i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Nu er jeg så heldig, at jeg bevæger mig i nogle landområder, hvor der ligger nogle asylcentre, og dér er det mit indtryk, at der faktisk er nogle lokale erhvervsdrivende, der gerne vil modtage arbejdskraft og give job til folk i asylfasen.

Det er derfor ikke en kommunal belastning. Det kan godt være, at arbejdsgiveren direkte henvender sig til asylcenteret og siger: Jeg har noget, man godt kan lave. Det er fornuftigt, og dermed bliver den pågældende asylansøger aktiveret. Så vi taler ikke om en kommunal belastning.

Det er samtidig nogle kommuner, der i forvejen ikke har integrationsproblemer, fordi de ikke har så mange udlændinge. Så derfor bliver det heller ikke dobbelt op af den kommunale belastning. Hvis man bor inde midt i Jylland, så tager man jo f.eks. ikke til Juelsminde Kommune for at arbejde.

Så det kunne godt være, der kunne opstå nogle lokale løsninger, og spørgsmålet går så på, om Venstre vil tale imod lokale løsninger, hvis de ikke er til gene for andre.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi har jo diskuteret det under det tidligere forslag, og vi mener altså rent ud sagt, at det er noget umoralsk, at folk, som vi ikke aner hvordan er kommet her til Danmark, straks skal kunne komme ud på arbejdsmarkedet, mens specialister, der søger om opholdstilladelse, skal vente eller måske slet ikke får opholdstilladelse, og mens personer, der pænt har søgt og fået opholdstilladelse, flygtninge eller familiesammenførte, så altså måske ikke kan få det arbejde.

Vi synes, at det nu altså er vigtigt at samle alle kræfter om, at de, som vi ved skal blive her, og som måske er familieforsørgere, er dem, vi prioriterer højest.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Når man får lagt et beslutningsforslag foran sig, så kan man geråde i forskellige overvejelser.

Den første er normalt: Hvad handler dette om, og hvad går det ud på? Men en anden, mere uærbødig betragtning kan også lyde sådan: Hvad er den egentlige mening med dette beslutningsforslag?

Jeg må tilstå, at da jeg læste denne række af velmente, upræcise, udflydende hensigtserklæringer, kunne jeg ikke lade være med at sige til mig selv, at ja, Socialdemokratiet har jo fået ny udlændingeordførere, og naturligvis skal den nye ordfører markere sig og vise, at hun gør noget ved sit job.

Dette, må jeg videre tilstå, var den første tanke, der faldt mig ind, da jeg havde læst denne række af punkter, 10 i alt, som vil fortælle Folketinget, hvordan vi skal behandle asylsøgere, hvis de skal behandles godt.

Jo, vist skal vi da være gode og rare ved dem, der har brug for det. Vist skal vi høre på dem og gøre deres dagligdag så spændende som muligt, eventuelt ved at tage forbindelse med lokalsamfundet. Vist skal vi give deres børn undervisning på den ene eller anden måde, og vist skal vi være opmærksomme på deres traumer, handicap og andre lidelser og give dem så god hjælp som muligt.

Kl. 14.55

Og ganske vist skal vi ikke give asylansøgere undervisning i dansk i betragtning af, at de muligvis skal forlade Danmark i løbet af kort tid, men ellers skal vi selvsagt søge at fylde deres tid så godt som muligt og give dem opgaver og ansvar, som de kan gøre fremskridt med, og de skal have ordentlig tolkebistand, især hvis det ikke bliver alt for grueligt dyrt, og asylcentrene skal opfattes som aktive og forpligtende steder, der støtter asylansøgerne i fastholdelse og udvikling af egne kompetencer og ressourcer – hvilket rædselsfuldt malabarisk sprog – og vi skal give dem mulighed for at bruge deres kræfter i arbejdet, og vi skal forkorte sagsbehandlingen i asylsager. Jo, vi skal det alt sammen. Det skal vi sandelig, især det sidste, at forkorte sagsbehandlingen. Dette ønske kan vi alle istemme.

Jo, det er alt sammen velment og hæderligt i forslag og hensigt, men så er det altså også temmelig banalt, temmelig intetsigende, temmelig tomt.

Som hensigtserklæring, udmærket. Jeg vil ikke sige ét ondt ord om Socialdemokratiets gode hensigter og slet ikke om fru Anne-Marie Meldgaards. Hun mener utvivlsomt hvert ord. Det taler om et smukt hjerte, men det er jo et spørgsmål, om dette gode hjerte skal gøres til emne eller til genstand for en folketingsbeslutning. Derom er jeg mere tøvende.

Jeg synes også, at vi skal være gode. Jeg er strengt taget en hund efter godhed, ægte, ufor-

falsket godhed, men jeg er ikke sikker på, at jeg vil stemme for den som folketingsbeslutning.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil, ligesom jeg har opfattet, de foregående ville, også gerne kvittere for nogle positive signaler i Socialdemokratiets forslag. Vi er langt hen ad vejen enige i de ting, der står heri. Der er altså også steder, hvor vi ikke er helt enige, og det vil være naturligt lige at fremhæve dem som en begrundelse for, at vi ikke umiddelbart sådan bare lige kan stemme for beslutningsforslaget.

Nu er det jo sådan, at sådan et beslutningsforslag hedder: »Folketinget pålægger hermed regeringen at arbejde for ...«, og jeg tror, at ingen her er i tvivl om, at regeringen arbejder for en lang række af de ting, der står her. Derfor vil jeg lige nævne et par steder, hvor jeg ikke er enig med forslagsstillerne.

I punkt 2 står, at der etableres et råd med medlemmer fra de statslige asylmyndigheder og kommunerne, hvor erfaringerne kan udveksles. Jeg er meget enig i, at man skal udveksle erfaringer, men jeg mener ikke, at det på det her felt tjener noget formål at nedsætte et egentligt råd. Jeg tror, der er for nok, der er konferencer osv., hvor man kan udveksle erfaringer, og der er jo ingen, der ikke gerne vil bidrage til, at gode erfaringer bliver offentliggjort og bliver meddelt til andre i lignende situationer.

Og så det, der har været nævnt, om asylansøgerne må tage arbejde på normale overenskomstsmæssige vilkår – jeg kunne forstå, at fru Karen Klint mente, at der var steder, hvor der ligesom nærmest var et pres for, at det kunne finde sted.

Jeg har ikke hørt om så mange arbejdsgivere, der var interesserede i at ansætte en asylsøger på normale overenskomstsmæssige vilkår, og jeg mener faktisk også, at bare det, at vi overhovedet talte om at sende asylsøgerne ud på arbejdspladserne i Hanstholm i sådan en slags praktikforløb, vakte modstand i fagbevægelsen, men det er kommenteret af både ministeren og fru Birthe Rønn Hornbech.

Så vil jeg godt sige, at jeg ikke helt forstår punkt 6, hvor man skriver i slutningen af bemærkningerne: »Undervisningen skal tilrettelægges således, at den enkelte gennem prøver, test og lærerevalueringer løbende evaluerer sine egne kompetencer og svage og stærke sider for på den måde at kunne arbejde målrettet med indlæringen.«

Det synes jeg lyder som skudt meget over målet for en danskundervisning i asylsøgerfasen, altså før man har fået asyl. Så jeg vil godt bede om en kommentar til det.

Men ellers er vi generelt positive, men kan ikke sådan umiddelbart stemme for det hele.

Kamal Qureshi (SF):

Da SF's ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, vil jeg læse hendes ordførertale.

I SF er vi glade for Socialdemokraternes nye tilgang til integrationsspørgsmålet. Der er nogle relevante overvejelser i beslutningsforslaget angående individuel handlingsplan og aktivering af asylansøgere.

Kl. 15.00

Med positiv tilgang til den enkelte asylansøger og dennes individuelle ressourcer redegøres der fint for behovet af aktivering i form af arbejde og undervisning af asylansøgere samt fokus på asylcenteret som et aktivt og forpligtende sted.

SF støtter forslaget om, at kommuner får øget mulighed for at overtage driften, der kan give nye måder at lade asylcenteret indgå som en del af kommunen på og derved skabe bedre muligheder for integration i lokalsamfundet.

På tilsvarende vis finder vi, at det er en god idé at lade de forskellige opgaver, der er i relation til flygtningene, blive varetaget af de forskellige offentlige institutioner, der i forvejen er, som f.eks. daginstitution, skole, voksenundervisning m.v.

Punkt 5 er i den forbindelse vigtigt, idet det viser, at forslagsstillerne er opmærksomme på den ofte traumatiske situation, flygtningene er i, og hvor der er et særligt behov for behandling.

Obligatorisk undervisning i dansk og samfundsfag er tilsvarende en god idé. Argumentet om, at der er mange, der afvises, og at det derfor er spild af penge at tilbyde den undervisning, virker, som om man er bange for, at folk lærer dansk. For det er jo konsekvensen af dette argument.

Tilrettelæggelsen af en individuel handleplan for den enkelte, hvor der er forpligtelse til at deltage i centerets driftsopgaver m.v., er klart præciseret i lyset af den enkeltes ressourcer. Og endelig er det herligt, at Socialdemokraterne nu er enige med SF i, at asylansøgere må tage ordinært arbejde, mens de venter på deres sagsbehandling.

Mange af disse forslag har vi rejst i den periode, hvor Socialdemokraterne sad på posten som

indenrigsminister. Meget ville nok have været anderledes, hvis man dengang havde set, at hvis vi skal kunne forlange af flygtningene, at de skal indgå i vores samfund, når de har fået asyl, så er det vigtigt, at vi ikke ødelægger deres evne til at arbejde.

Den afmægtige venten, mennesker er blevet hensat i, har utvivlsomt kostet mange mennesker megen ulykke og samfundet som sådan store problemer med integration efterfølgende. Lad os derfor håbe, at regeringen vil lytte til dette forslag. Dette må vi se nærmere på under udvalgsarbejdet. SF ser således frem til udvalgsarbejdet.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Tak for beslutningsforslaget til Socialdemokratiet. Der er mange gode ideer i forslaget, og jeg vil gennemgå dem alle 10 og kort forholde mig til, hvordan Det Radikale Venstre står.

Til det første punkt: Vi synes, at Dansk Røde Kors gør et glimrende stykke arbejde. Det er der også en række kommuner der gør, men vi synes egentlig, der skal være mulighed for, at både Dansk Røde Kors og kommunerne tager sig af opgaver vedrørende asylansøgerne.

Til punkt to: Vi er enige i, at det vil være klogt at lave et råd, som opsamler erfaringer for samarbejdet mellem asylmyndigheder og kommunerne. I det hele taget tror jeg, det kunne være en god idé, at vi fik en institution, som ikke havde anden opgave end at opsamle de gode erfaringer og videreformidle erfaringerne og også lave rådgivning om det, vi snakkede om for et stykke tid siden omkring udrykningshold, altså: Hvad er det, der vil kunne erstatte udrykningsholdet?

Og for det tredje er vi sådan delvis enige i, at det kunne være en god idé, at kommunerne overtager flere opgaver i forhold til asylansøgerne, men også kun delvis. Jeg tror, der er en række problemer, som kommunerne ganske enkelt ikke kan håndtere, og at det er klogt at lade dem blive hos asylmyndighederne.

Det samme gælder punkt fire. Vi synes ikke umiddelbart, det er en god idé, at alle asylansøgers børn skal ud i den almindelige folkeskole. Jeg tror, der er mange børn, der simpelt hen ikke vil være egnede til det og som har brug for at være sammen med andre børn. Men selvfølgelig skal tilbuddet stå åbent, og så vidt jeg forstår, er det allerede sådan.

Til det femte punkt: Vi er selvfølgelig enige i, at der skal laves særlige tilbud til handicappede

og mennesker, som har særlige behov, og til det sjette punkt forholder vi os på samme måde, som vi forholdt os til regeringens forslag omkring obligatorisk dansk og samfundskundskab.

Jeg vil gerne gentage: Jeg kan ikke umiddelbart se, at der er nogen grund til at lave obligatorisk danskundervisning for alle asylansøgere. Jeg synes, at der skal være et tilbud, og at der skal være en valgmulighed mellem dansk og engelsk.

Og til det syvende om at styrke kvaliteten af den tolkebestand, der ydes til asylansøgere: Ja, det haster utrolig meget, dels med at vi får uddannet nogle flere tolke, dels med at sikre, at vi faktisk bruger uddannede tolke alle steder.

Jeg tror faktisk, det er et meget større problem, end vi regner med, at der er en række myndigheder, der ikke bruger uddannede tolke. Dermed risikerer vi måske, at der sker nogle fejloversættelser, som er katastrofale både for det danske samfund og for de mennesker, der får tolkningen.

Kl. 15.05

Og det ottende: Vi er enige i, at asylcentre skal sikre, at alle asylansøgere får så gode betingelser som overhovedet muligt. Det er en god idé at lave en handlingsplan.

Til det niende punkt: Ja, selvfølgelig er vi enige i, at der skal være mulighed for, at asylansøgere kan søge arbejde på det ordinære arbejdsmarked, som vi også snakkede om tidligere i dag.

Og om forkortelse af sagsbehandlingstiden: Det er rigtigt, at den tidligere regering ikke gjorde nok, men det er jo ikke en undskyldning for, at den nuværende heller ikke skal gøre nok. Så derfor er der al mulig grund til at satse på at begrænse sagsbehandlingstiden i asylsager, sådan at vi faktisk får de mennesker, der ikke skal blive i Danmark, ud af landet så hurtigt som overhovedet muligt.

Det betyder så også, at vi ikke får det problem, som integrationsministeren gentagne gange har påpeget, nemlig at vi får nogle asylansøgere ud på arbejdsmarkedet, som så på et senere tidspunkt bliver afvist. For hvis vi nu siger, at der må gå 3 måneder, inden man kan søge arbejde på det ordinære arbejdsmarked, så må man sige, at så burde sagsbehandlingen så at sige være afsluttet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KRF):

Vi synes, det er et meget spændende og konstruktivt oplæg, der er kommet fra Socialdemokratiet omkring asylpolitik. Og det er ikke, fordi vi synes, at man nu skal gøre tilværelsen så spændende som muligt for asylansøgere, som et enkelt parti i hvert fald er inde på, nej, det er, fordi vi skal skabe så anstændige rammer som overhovedet muligt for de asylansøgere, som kommer hertil.

Når det drejer sig om at forkorte sagsbehandlingstiden i asylsager, er vi helt enige i, at det er noget, man bør arbejde for, fordi vi mener, at lang ventetid i sig selv kan være skadeligt for asylansøgerne og for deres muligheder for en vellykket integration eller en ordentlig tilbagevenden. Så det vil være vigtigt at arbejde for dette.

Som vi også har været inde på tidligere i dag, mener vi også, at asylansøgere skal have mulighed for at tage et arbejde på almindelige vilkår, fordi det igen er utrolig vigtigt personligt at kunne opfatte sig selv som en, der kan forsørge sig selv og sine nærmeste.

Vi er også enige i punkt 8, at asylcentre skal sørge for, at det er nogle forpligtende steder. Man har altså et ansvar som asylansøger, man har nogle pligter, man skal overholde, som vi også er helt enige i, og det har vi også været inde på flere gange i dag.

Med hensyn til tolkebestand kan vi kun tilslutte os det, som andre har sagt.

Når det drejer sig om punkt 6, undervisningen, så må jeg nok sige, at jeg synes, det lyder til at blive et vældigt højt niveau, når vi taler om test og prøver og lærerudvikling osv. Der tror jeg måske nok lige, vi skal forholde os til situationen sådan mere realistisk og sige, at det altså er asylansøgere, og ja, de skal have et kendskab osv., men jeg synes, at det virker meget omstændeligt i det her forslag.

At etablere et råd, som kan opsamle alle de erfaringer, man gør: Det lyder positivt, men det vil jeg gerne diskutere nærmere under udvalgsarbejdet. Men der kan ligge noget godt i det.

Det at sikre et kommunalt engagement tror jeg er rigtig vigtigt, både i forhold til kommunen og kommunens indbyggere, men også i forhold til de asylansøgere, der er på et indkvarteringssted.

Så alt i alt er vi meget positive. Der er nogle enkelte områder, hvor vi ikke synes, det måske står helt mål med det, vi arbejder med her. Men et glimrende forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne-Marie Meldgaard.

Anne-Marie Meldgaard (S):
Socialdemokratiet fremsatte jo det her beslutningsforslag før jul, og vi er selvfølgelig lidt ærgerlige over, at det først bliver behandlet i dag, efter at regeringen ligesom har set det og taget nogle positive ting ud af vores forslag og indbygget dem i deres egne forslag. Men det skal vi jo selvfølgelig kun være glade for.

Der er nu gået et år, siden integrationsministeren første gang svingede piskene over udlændinge, der er i Danmark eller søger til Danmark. Og siden integrationsministeren fik gennemført den lave starthjælp og fik afskaffet de facto-begrebet, har Socialdemokraterne tryglet ministeren om at lade piskene hvile for en stund og prøve med lidt gulerødder. Vi har bedt ministeren supplere stramningerne med en styrket positiv integrationspolitik, især for flygtninge.

De fire lovforslag og den debat, vi har haft her i dag, viser, at ministeren endelig har lyttet. Der er mange fine forslag imellem, og dem har vi allerede tilkendegivet at vi glæder os til at arbejde videre med i udvalget.

Kl. 15.10

I forbindelse med asylansøgere har vi især noteret os, at de skal undervises i dansk, samlivsforståelse, engelsk og it, og vi er fuldstændig enige i, at alt andet er spild af god tid.

Der er altså mange fine små karotter, kan man sige, i regeringens forslag, men vores eget forslag til en aktiv asylpolitik er ikke blevet uaktuelt af den grund, for det er fuldt af saftige og selvindlysende sunde gulerødder, hvis vi nu skal blive i det sprog, og det er den slags vitaminrig kost, der skal til, for at flygtninge ikke sygner hen, når de har siddet 21 måneder i mange situationer på et asylcenter.

Jeg vil derfor først og fremmest dvæle ved de punkter, hvor vores forslag er mere vidtgående, progressivt og gennemtænkt end regeringens.

Regeringen foreslår, at asylansøgere skal kunne komme i praktik på en virksomhed. Socialdemokraterne siger pænt ja tak og tilføjer, at de også skal kunne tage arbejde på helt almindelige overenskomst-mæssige vilkår.

Regeringen foreslår, at voksne asylsøgere nu også skal lære dansk. Socialdemokraterne siger: naturligvis – og leverer en mere nuanceret model.

Asylansøgerne skal omfattes af en handlingsplan med 30 timers målrettet aktivering, som kan bestå af arbejde, undervisning og praktik. Hvordan de 30 timer fordeles afhænger af, hvilke kvalifikationer asylansøgeren har med hjemmefra, og hvilke fremtidsperspektiver hun eller han har i Danmark. Alt det skal hurtigst muligt afklares enten af CVUU eller af en beskæftigelseskonsulent.

Beskæftigelseskonsulenten har i øvrigt også en anden og meget vigtig opgave for os i hvert fald, og det er, at når en asylansøger anerkendes som flygtning, så er det beskæftigelseskonsulentens fornemmeste rolle at sikre, at personen ikke kommer ud til en klienttilværelse på et socialkontor. Det er for os vigtigt, at man tager disse personer som en ressource og sørger for, at de hurtigst muligt kommer ud på arbejdsmarkedet.

Regeringen foreslår også, at de lokale virksomheder inddrages i en praktikordning. Socialdemokraterne mener, at livet som asylansøger i det hele taget skal være mere lokalt forankret. Børnene skal gå i den lokale skole eller børnehave, familierne skal bruge det lokale lægehus osv.

Den lokale forankring bliver allertydeligst i forslaget om, at kommunerne selv skal kunne drive deres asylcentre. Lige nu er asylcentrene i én kommune omfattet af det og det tænkesæt, vi har, og vi regner med, at øget indflydelse også i en kommunal forankring vil belønnes, ved at der er et øget engagement fra kommunens side. Vi synes, som det allerede er vist i Hanstholm, at det ser spændende ud, og har selvfølgelig skelet meget til, hvad der er sket deroppe, i intentionerne i vores forslag.

Når dårlig integration er et stort problem i dagens Danmark, så må vi tage fat på at løse problemerne på en ny måde, og vores motto er: Fra passiv parkeret til aktiv integreret.

Det er helt nye tanker. Hidtil har al integration været et fyord, når det drejer sig om asylansøgere. For nogle af dem skal jo hjem igen, siger man. Men Socialdemokraterne er klar til at gøre op med en politik, der tager udgangspunkt i de afviste. Det er tid til at tage udgangspunkt i dem, der skal blive her, leve her og yde en indsats bagefter.

Så vil jeg komme ind lidt på nogle af de konkrete bemærkninger, som andre partier har givet her til Socialdemokratiets beslutningsforslag.

Jeg har selvfølgelig forventet, at ministeren og regeringspartierne takkede nej til vores forslag om, at der skulle være mulighed for, at man kunne tage arbejde uden for centret på alminde-

lige overenskomstmæssige vilkår. Det kommer ikke bag på mig, men jeg håber, at det vil vise sig på længere sigt, at det bliver en nødvendighed, og at også lokalområderne, når vi får asylcentre forankret i nogle kommuner, vil synes, det kunne være attraktivt og så på den måde presse på.

Kl. 15.15

Så var fru Birthe Rønn Hornbech som Venstres ordfører inde på, om jeg ville sværge på, at vi ville være med til at udsende afviste asylansøgere, hvis de først var kommet ud og havde fået fodfæste på arbejdsmarkedet. Nu vil jeg sige, at sværge er et stærkt ord, men vi vil ikke sætte os imod en tilbagesendelse, helt sikkert, og det synes jeg faktisk, vi allerede har vist i den lovgivning, der har været på det seneste i forhold til at tilbagesende udviste og afviste asylansøgere eller flygtninge, så det ser jeg ikke som noget problem.

Så kan jeg også kun beklage, som fru Birthe Rønn Hornbech også var inde på, at det var uden en socialdemokratisk regering, at der skete afskedigelser af sagsbehandlere i forhold til at behandle den type sager her. Det synes jeg også var ærgerligt, og det påtager jeg mig selvfølgelig et medansvar for.

Til hr. Søren Krarup, som nu har forladt salen her, har jeg lyst til at sige, at jeg da kun kan takke for den omsorg, han har for min person og den rolle, jeg nu har fået som Socialdemokraternes ordfører på udlændingeområdet. Men jeg må da erkende, at jeg synes, det var sådan en forholdsvis ironisk gennemgang af vores forslag, som blev nedgjort på en måde, jeg ikke synes, det fortjener. Jeg synes også, at det er et spørgsmål om, at vi med det her forslag har prøvet at sætte gang i noget, som er konstruktivt.

Til fru Else Theill Sørensen fra De Konservative vil jeg sige om danskundervisningen: Årsagen til, at vi er så vidtgående, er jo, at vi dag ser, at der er nogle fantastisk lange sagsbehandlingstider omkring asyl, hvor vi har set, at det tager op til 21 måneder, hvorfor vi synes, at den undervisning, der skal ske, skal ligne den, der sker i den almindelige skole.

I den sammenhæng synes jeg også, at det jo er et spørgsmål om, at forankringen i kommunerne er der. Fru Elsebeth Gerner Nielsen var også inde på, hvorfor vi skulle bruge kommunens andre skoler, og om det kunne give problemer. Det synes vi ikke, for vi tror, at kommunerne vil bruge de skoler, når de også får ansvaret.

Til slut vil jeg sige, at i Socialdemokratiet mener vi, at vi skal betragte flygtninge som mennesker, som har en god grund til at komme til Danmark. De er flygtet fra krig og forfølgelse, og samtidig er flygtninge mennesker, der har ben i næsen. De har jo sat sig op imod slyngler som Saddam Hussein og bin Laden. De har valgt at kæmpe og har så til sidst måttet flygte fra alt, hvad de har kært.

Jeg har været glad for debatten her i dag. Debatten viser nemlig, at en stor del af dette Folketing er enig i det menneskesyn og de grundprincipper, der ligger til grund for det socialdemokratiske integrationsforslag. Jeg er glad for, at store dele af Folketinget er enig i, at man skal yde efter evne og nyde efter behov, at rettigheder og pligter skal følges ad, at der skal stilles krav til mennesker, at mennesker vokser ved, at de får lov til at yde noget til fællesskabet vel at mærke på ordentlige vilkår. Kort sagt, at mange vil gå væk fra passiv parkering og hen til aktiv integrering.

Ministeren sagde i sit indlæg, at det er godt, at vi endelig er kommet i gang. Jeg vil gerne minde ministeren om, at vi uden Venstres stemmer indførte en integrationslov, der netop aktiverede de mennesker, der havde fået asyl. Vores holdninger her i dag er altså en direkte forlængelse af den politik, vi førte, da vi sad i regering.

Til allersidst vil jeg endnu en gang takke ministeren for, at han trods alt lytter mere til vores humanistiske indgangsvinkel end til Dansk Folkepartis holdninger på dette område. Tak for en udmærket debat.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemming

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 15.20

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 18. februar 2003 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der vil blive opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvide til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 15.21
